

ПРЕС КЛИПИНГ

30. новембар 2018.

НАСЛОВИ

Жестока расправа између ЕПС-а и Фискалног савета: Да ли је ЕПС смањивала плате кад и други у јавном сектору? (стр.3)

Вучић на отварању фабрике "Есекс Јуроп" у Зрењанину: Просечна плата биће 90.000 динара (стр.4)

Мали у Скупштини о буџету за 2019. и томе како се годинама увећавао јавни дуг (стр.5)

КАКО ЋЕ ИЗГЛЕДАТИ СВЕТСКА ЕКОНОМИЈА 2030. По пројекцији водеће светске банке Кина ће бити БРОЈ ЈЕДАН, а за Србију имају ВИШЕ ДОБРИХ ВЕСТИ (стр.7)

ИЗ ТЕЛЕКОМА ОДЛАЗИ 1.000 РАДНИКА Конкурс за добровољни одлазак, отпремнина 900 евра по години стажа (стр.8)

ФИСКАЛНИ САВЕТ О ПРЕДЛОГУ БУЏЕТА: Много у наоружање, мало у инфраструктуру, просвету и здравство (стр.9)

Пензионерима "леже" по 3.000 динара (стр.10)

Ни комуналци не могу лако да попуне сва радна места (стр.10)

Фискални савет поново о платама у ЕПС-у (стр.11)

Националне пензије веће за 5.000 динара месечно (стр.12)

Животни стандард најспорије расте у Србији и Македонији (стр.13)

Штрајкови се не воде сваких пет дана (стр.14)

Приватизација и штрајк (стр.15)

Некад градитељи домова, а данас бескућници на мети извршитеља (стр.17)

Даља судбина Стактаре зависи од одлука менаџмента (стр.18)

Вучић: Србија у трећем кварталу достигла највишу стопу запослености (стр.18)

Запослени у потрази за новим послом (стр.19)

Продат београдски Институт Гоша (стр.20)

Пензионери: Вредност пензија никад мања него данас (стр.20)

Румунски министар предлаже да се рад на Западу ограничи на пет година (стр.21)

Јавни дуг Србије 55,9 одсто БДП-а (стр.21)

Радник пао на градилишту моста код Остружнице, лекари се боре за његов живот (стр.22)

"Зараде се повећавају само 12%, требало би још 20%" (стр.23)

Сомбор: Како до бољег положаја радника? (стр.23)

Жестока расправа између ЕПС-а и Фискалног савета: Да ли је ЕПС смањивала плате кад и други у јавном сектору?

Извор: Н.Г., Танјуг

Да ли су подаци о повећању просечних нето зарада у ЕПС-у за 2015. и наредне године тачни или нису - запитао се Фискални савет након последњег саопштења које су издали поводом ЕПС-овог демантија на тврдње Фискалног савета да ово јавно предузеће није смањило плате поменуто године, када је цео јавни сектор то требало да учини.

Цела прича између ЕПС-а и Фискалног савета почела је још пре неколико дана, пре расправе о буџету за 2019. годину, када је министар финансија Синиша Мали најавио да ће плате запослених у јавним предузећима бити повећане 2019. за пет одсто, а 2020. за још толико. То је изазвало реакције пре свега председника Фискалног савета Павла Петровића. Он је на конференцији за новинаре у Народној банци Србије, одржаној јуче, прокоментарисао стање у ЕПС-у и зашто то не сматра добрим за привредни раст Србије.

Петровић је рекао да је оправдано укидање половине привременог умањења плата од пет одсто у јавним предузећима, али не и у Електропривреди Србије (ЕПС) јер, како тврди, то државно предузеће није ни умањило нето примања запослених крајем 2014. године, већ је наставило да их повећава наредних година.

- ЕПС је истовремено са повећањем плата смањило инвестиције и оне су мање од амортизације - рекао је Петровић, додајући да је лоше пословање ЕПС-а у 2017. смањило стопу раста бруто домаћег производа (БДП) целе земље.

Он је рекао да није оправдано додатно повећање просечних зарада у тој компанији на скоро 90.000 динара у наредној години и на око 94.000 у 2020. години и да та средства треба усмерити у инвестиције.

Након ове изјаве ЕПС се огласио демантијем изјаве Павла Петровића.

- Јавно предузеће "Електропривреда Србије" демантује изјаву Павла Петровића, председника Фискалног савета, о томе да ЕПС није умањило зараде запослених крајем 2014. године и истиче да је испоштовао све мере Владе Србије и смањило зараде запослених за 10 одсто у 2015. години. У супротном, ЕПС не би ни могао да исплати плате, због месечне контроле Министарства финансија - наводи се у ЕПС-овом демантију у којем се додаје да је Фискални савет сада, као и раније, изнео паушалне оцене о зарадама у ЕПС-у јер очигледно не располаже тачним информацијама, те да ЕПС доследно примењује реформске мере и програм фискалне консолидације који је усаглашен са Владом Србије и међународним финансијским институцијама и то потврђују одлични резултати пословања.

Из ЕПС-а су још навели и да се зараде у "Електропривреди Србије" исплаћују се у висини средстава планираних у Годишњем програму пословања на који је сагласност дала Влада Републике Србије. Висина средстава за зараде планирана је у складу са Законом о буџетском систему и смерницама Министарства привреде за израду годишњих програма пословања.

- Штавише, Закон о јавним предузећима и Уредба о начину и контроли обрачуна и исплате зарада у јавним предузећима, Министарство привреде, Министарство финансија и Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања контролишу ЕПС и прате исплате зарада сваког месеца - закључује се у демантију.

Међутим, ту се расправа није завршила, па је Фискални савет данас послао саопштење које се завршава питањем за ЕПС.

У саопштењу достављеном медијима, Савет наводи да је користио званичне податке из годишњих извештаја о пословању ЕПС-а.

- ЕПС, дакле, није смањио нето зараде у 2015, како је налагао Закон и како су учинила друга јавна предузећа и општа држава (здравство, просвета, администрација...), а у наредним годинама наставио је да их додатно повећава - наводе у Фискалном савету.

"Тврдњом из ЕПС-а да су нето зараде у том предузећу 2015. године биле 10 процената мање него у 2014, ЕПС не демантује Фискални савет, већ своје званичне извештаје који су јавно доступни на сајту Агенције за привредне регистре".

Како се наводи у саопштењу, укидањем овог Закона у 2019, просечна нето зарада у ЕПС-у требало би да се врати на свој ниво од пре умањења, тј. на око 80.000 динара".

Међутим, тврде у Савету, пошто предузеће 2015. није смањило нето зараде, укидање Закона искористиће се за додатно повећање просечних нето плата у ЕПС-у у 2019. на око 90.000 динара, а у 2020. на око 94.000 динара.

- То значи да ће просечне нето плате у ЕПС-у бити скоро 15. 000 динара веће него у 2014. години, што се не дешава у другим јавним предузећима и што Фискални савет оцењује као неоправдано - каже се у саопштењу.

"Фијат" улаже пет милијарди евра, сав улог на ТРИ нова модела

Извор:Блумберг/јт

"Фијат" ће потрошити пет милијарди евра до 2022. на фабрике у Италији, углавном у производњу спортских возила и електричних аутомобила, кажу извори из ове компаније за "Блумберг".

Тај новац ће бити употребљен за финансирање компактног "алфа ромео" СУВ-а у фабрици у Помиљану, и електрични "фијат 500" у торинској фабрици Мирафјори.

Током дана ће бити и званично објављени планови италијанског гиганта, након што је Ценерал моторс најавио да ће затворити седам фабрика и отпустити 14.000 људи да би "исекао" производњу модела који се не продају.

Компанија планира и још један модел ципа - Цомпас СУВ, који ће се производити поред модела Ренегате и Фиат 500х у Мелфију, на југу Италије. Потражња за "ципом" је порасла 61 одсто ове године.

Вучић на отварању фабрике "Есекс Јуроп" у Зрењанину: Просечна плата биће 90.000 динара

Извор:Танјуг

Веома сам срећан због тога што је пре шест месеци овде била ливада, а данас фабрика која ће запослити до 170 људи, каже председник Србије Александар Вучић, који данас у Зрењанину присуствује свечаном отварању првог погона компаније "Есекс Јуроп".

Вучић је, са министром привреде Гораном Кнежевићем, председником покрајинске владе Игором Мировићем и градоначелником Зрењанина Чедомиром Јањићем и домаћинима, обишао нови погон фабрике за производњу емајлиране жице.

Председник Србије навео је да је срећан што многе јужнокорејске компаније размишљају о доласку у Србију.

- Њих не можете тек тако да привучете, треба да имате добре услове за привређивање, добре владине услуге, услуге самоуправа, добру радну снагу - казао је он.

Како је навео, долазак јужнокорејских инвестирора указује на нову фазу: долазак фабрика са високо технолошким развојем, и да ћемо привлачити земље које нисмо до сада.

- Кореја постаје азијски и светски економски тигар - рекао је српски председник.

Како је рекао представницима фабрике, "слободно направите још неку фабрику у Србији".

- Можете у Зрењанину, али можете и негде другде, у неком другом граду. Изволите, дођите - казао је председник Србије.

Навео је и да је ову инвестицију Србија помогла са 1,62 милиона евра, као и да ће она имати извоз између 132 и 150 милиона евра. Казао је и да је укупна инвестиција вредна 30,4 милиона евра.

Вучић је рекао да је у трећем кварталу ове године највиша стопа запослености у својој историји, односно најмања стопа незапослености у историји.

- И нека смо само малим делом томе допринели, тиме можемо да се поносимо - рекао је Вучић. Он је поручио да нас то обавезује да чувамо мир и стабилност, да се боримо за економски напредак наше земље, а то можемо уз подршку пријатеља инвеститора и уз марљив рад наших радника.

Вучић је рекао да је овај погон, "и све што он доноси, важан не само за Зрењанин већ и целу Војводину и Србију".

- Наставићемо још успешније да покривамо увоз извозом - рекао је Вучић, и подсетио да је пре само неколико година та покривеност била 52, а данас 78 одсто.

Камен темељац за ову фабрику положен је у марту ове године у присуству председника Србије, представника државног врха, града Зрењанина и компаније "Есекс".

Како је раније најављено из те компаније, вредност инвестиције у фабрику у Зрењанину износи око 30 милиона евра. У Зрењанину је изграђен погон од 14.000 квадратних метара и пословни простора од 2.000 квадрата, а посао је добило између 160 и 170 људи.

Јужнокорејска компанија "Есекс Јуроп", која је део "ЛС групе" (производе електро материјал и електронику са годишњим прометом од 19 милијарди долара) послује на више од 100 локација у свету, има своје огранке у 25 земаља у којима запошљава преко 3.000 људи.

Реч је о европској филијали јужнокорејског огранка "Супериор Есекс", која је водећи европски добављач жице за производњу трансформатора, мотора и генератора, а своје производе испоручује преваходно аутомобилској индустрији, енергетској, као и индустрији електричних мотора.

Фабрика у Зрењанину биће први производни погон компаније "Есекс" на територији источне Европе.

Мали у Скупштини о буџету за 2019. и томе како се годинама увећавао јавни дуг

Извор: Танјуг

Министар финансија Србије Синиша Мали каже да је јавни дуг данас под контролом за разлику од периода када се, како каже, водила неодговорна политика која је угрозила финансијску стабилност и будућност грађана Србије.

Мали је у парламенту где се расправља о Предлогу буџета за 2019. годину указао да је јавни дуг за време претходне власти растао "вртоглавом брзином" и да су довели земљу пред банкротством.

Министар финансија је рекао да је крајем децембра 2008. године јавни дуг износио 8,8 милијарди евра, годину дана касније је порастао за 12 одсто, затим је 2010. године увећан за додатних 23,4 одсто и достигао износ од 12 милијарди евра.

Он је додао да је јавни дуг 2011. године порастао за додатних 21,6 одсто и стигао до 14,8 милијарди евра, а 2012. године до 17,7 милијарди евра.

Јавни дуг је, каже, 2013. године био 20,1 милијарду евра, а 2014. године 22,7 милијарди евра када је јавни дуг заустваљен мерама фискалне консолидације и указао да је "неодговорна политика бивше власти довела Србију пред банкротством".

Према његовим речима, од 2015. године укупан јавни дуг је био 24,8 милијарде, 2016. године такође 24,8 милијарди, иако је било великих инвестиција, а 2017. године 23,2 милијарде евра. До краја године, Мали каже да ће јавни дуг до краја године износити 24,2 милијарде евра. Он је истакао и да је ова власт морала да исплаћује и камате скуких кредита које су узимали њихови претходници.

“ Они су имали и негативан раст БДП-а 2009, године од 3,1 одсто, годину дана касније, раст је био 0,6 одсто, 2011.године 1,4 одсто, а 2012.године опет је српска економија имала негативан раст од један одсто годишње” , рекао је Мали и подсетио да ће ове године тај раст бити око 4,5 одсто.

Наводећи да је један од основних показатеља успешности осим стопе раста и учешће јавног дуга у БДП-у, министар финансија је рекао да је 2013.године то учешће било 77 одсто, а да је данас на нивоу од 55 одсто.

Ђирић: Сиромаштво у Србији никад веће

Мали је тако одговорио на критике шефа посланика ДС Горана Ђирића који је рекао да предложени буџет није ни социјални, ни развојни, те навео да је јавни дуг од 2012.године до данас порастао.

Он је рекао и да није добро што годинама нема зваршног рачуна буџета, што значи да се не зна на шта су паре потрошене.

- “ Буџет није ни социјални. Сиромаштво у Србији је никада веће, 10 одсто грађана живи испод линије сиромаштва, то је 700.000” - рекао је Ђирић.

Навео је да треба обезбедити деци у Србији бесплатну ужину у Србији и да средстава има, јер ће се за изградњу Националног стадиона потрошити око 250 милиона евра.

Мали: Влада привреди обезбедила олакшице од 20 милијарди

Министар финансија Сениша Мали изјавио је данас да привреда и привредници никада нису били више у фокусу неке Владе као ове која је за привреду у 2019. обезбедила олакшице од 20 милијарди динара.

Мали је у Скупштини Србије подсетио да у прилог његовој тврдњи говори то да се управо пролази кроз Буџет и читав сет реформских закона усмерених да привреду учине конкурентнијом и да се премаше високе стопе раста наше економије, привреде и БДП-а остварен у првих девет месеци. Привреда је, како је подсетио у том периоду расла по стопи 4,5 одсто што Србију сврстава у најбрже растуће економије и додао да је буџет конципиран да тај раст подржи и у будућности.

- Мере које смо планирали за буџет донели смо у сарадњи са привредницима - рекао је Мали и додао да Влада од 1. јануара планира укидање доприноса за незапосленост на терет послодавца: "Први пут смањујемо оптерећење на зарде што се никада у историји није десило, што показује да је захтев привредника у фокусу владе. Под два имамо Закон о накнадама где смо јасно рекли испуњавамо обећање да ћемо укинути намете на привреду - четири смо укинули, велики број основица умањили што је направило уштеду по процени Министарства око две милијарде динара".

Министар је додао да је претходно растерећење трошка зарада, односно укидање доприноса за незапосленост 12 милијарди динара на годишњем нивоу: "Само те две мере направиле су 14 милијарди динара растерећења привреде, односно више новца за инвестирање, развој, запошљавање". Мали је навео и да је пред посланицима сет од више од 10 пореских закона који дају додатни подстицај за све и иновативне и остале делатности: "Убрзава се амортизација основних средстава, изједанчава порески и рачуноводствени биланс, један од најважнијих ставки које је привреда тражила сами ти порески подстицаји чине око седам милијарди динара олакшица за привреду", навео је Мали.

- Само за привреду директно имате преко 20 милијарди олакшица за 2019. Жеља нам је да српска привреда ради све боље, да имамо што више запослених - казао је Мали и подсетио на

пример данас отворене фабрике у Зрењањину где је посечна нето плата 160 новозапослених 90.000 динара.

Према његовим речима, жеља владе је да имамо још више таквих фабрика и да зато побољшава и поправља амбијент: "Осим тих олакшица, најважније је што је фискална ситуација стабилна, што имамо суфицит већ три године, што је држава подршка а не терет привредницима", рекао је министар финансија и подсетио на неколико пута ниже камантне стопе у односу на период од пре десетак година, што је како је додао најзначајнији допринос државе да се оствари конкурентно окружење. Мали је то рекао у парламенту реагујујући на оцену посланика Владимира Ђурића да раст и развој нису у фокусу Владе што је, како је оценио, и најбољи показатељ грађанима зашто лоше живе.

КАКО ЋЕ ИЗГЛЕДАТИ СВЕТСКА ЕКОНОМИЈА 2030. По пројекцији водеће светске банке Кина ће бити БРОЈ ЈЕДАН, а за Србију имају ВИШЕ ДОБРИХ ВЕСТИ

Аутор:Ј.Т.

Светски БДП ће порасти за 40 одсто до 2030, а Кина ће те године постати највећа глобална економија, закључак је анализе глобалне финансијске институције ХСБЦ "Свет у 2030".

Економије у развоју сада чине већи део светске економије од развијених, и чиниле су више од половине глобалног раста, а тај удео ће се повећати на 70 одсто у наредној деценији.

Кина ће [према извештају "Свет у 2030."](#) дати највећи допринос глобалном расту и биће највећа економија 2030. са 26 билиона долара БДП-а годишње, али ће Индија преузети прво место од Кине као земља са највећом популацијом - од чак 1,513 милијарди становника у односу на 1,441 милијарде Кинеза. Индија ће такође имати и најоштрији економски раст од свих земаља из прогнозе ХСБЦ. Индија ће за свега деценију постати трећа највећа светска економија, прогнозирају из ХСБЦ.

Америка ће 2030. бити друга највећа економија са 25,2 билиона долара БДП, Индија трећа са 5,6 билиона, Јапан четврта са 5,6 билиона, а Немачка пета са 4,9 билиона долара годишњег БДП.

Пет од укупно шест најбрже растућих економија су азијске - Индија, Бангладеш, Филипини, Пакистан и Вијетнам. Следствено, највећи губитници наредне деценије ће бити европске развијене економије - Аустрија и Норвешка до 2030. неће бити у првих 30 светских економија, а Данска ни у првих 40.

Где је Србија

Највеће померање имаће земље релативно слабо развијене економије, са великим растом популације. Али, то није једини фактор - образовање, здравствени системи владавина права такође су важни фактори који утичу на успех једне земље. Изузетак који потврђује правило чине економије у којима популација опада, али ће и поред тога имати економски раст, а међу тим земљама налази се и Србија и неке друге земље централне и источне Европе.

Занимљиво је да аналитичари прогнозирају да ће БДП Србије бити већи од БДП Словеније (сада је БДП наше земље око 41 милијарду долара, а словеначки 49 милијарди), али ће испред обе земље бити Хрватска.

Србија је, скупа са Кином, Тајландом, Украјином и Либаном стављена у групу земаља са "слабом демографијом", али које имају простора за напредовање.

Смањење популације надокнадиће - работи

Аналитичари ХСБЦ су објаснили и да су смањили негативни утицај пада популације у земљама које ће имати највећи број работа - међу њима су Јапан, Јужна Кореја, Сингапур и Немачка.

Оно што не могу да предвиде је утицај фактора попут трговинских ратова и природних катастрофа, а додају и да је могуће да ће утицај технологије и јаке демографије још више

погурати раст у појединим земаљама. У поглављу "Known unknowns" (знане непознанице), они наводе да је немогуће прогноzirати како ће се кретати цене нафте, што ће и те како утицати на највеће извознике, као и колики ће бити удео људи старијих од 65 година у радној популацији Европе (реформама би њихов удео могао да се повећа), али једна од највећих претњи садашњим пројекцијама је трговински рат попут овог који су САД лансирале против Кине. Друга непозната је утицај технологије, јер присуство робота може да надокнади пад популације у одређеним земљама. Трећа су природне катастрофе, а четврта миграције. Као пету непознаницу наводе "циклична ометања", односно циклична економска кретања у сфери понуде и тражње.

ИЗ ТЕЛЕКОМА ОДЛАЗИ 1.000 РАДНИКА Конкурс за добровољни одлазак, отпремнина 900 евра по години стажа

Аутор: [Слађана Вукашиновић](#)

До 15. децембра Телеком Србија расписаће конкурс за добровољни одлазак 1.000 запослених, а они који се одреде за овај програм од фебруара 2019. напустиће фирму уз отпремнину од 900 евра по години стажа, сазнаје "Блиц".

На тај начин почиње примена првог дела недавно потписаног споразума руководства и репрезентативних синдиката компаније о условима за добровољни одлазак запослених, док ће други, који подразумева и напуштање 800 људи уз помоћ аутсорсинга, односно преласка у друга предузећа, бити реализован у јесен наредне године. И овај програм ће имати исте услове, односно биће заснован на принципу добровољности и уз отпремнину од 900 евра по години стажа.

Синдикални лидери ове компаније задовољни су постигнутим договором са руководством и наглашавају да није реч о технолошком вишку, већ начину да се оптимизује број запослених у Телекому.

- Постигли смо услове који су најбољи у Србији, али и шире јер ни у ЕУ таквих готово да нема. Не ради се о технолошком вишку, како се у јавности представља, јер по европским мерилима ми га немамо. Оно што имамо то је неповољна старосна структура запослених, просек је 49. година, од којих неки из ове категорије не могу да се прилагоде технолошком напретку. Интересовање је велико, а износ који је лимитиран за отпремнине је 30.000 евра. Због овог лимита мали број радника са великим стажом може да буде оштећен за 1.000 или 2.000 евра - каже Мирослав Јоксимовић, председник Синдиката Телекома Србија.

Он додаје да ће ових дана бити расписан конкурс.

- Наша ИТ служба ради посебну апликацију којом ће само на клик запослени моћи да се информишу о солуцији која им највише одговара за одлазак. До 15. децембра конкурс ће бити објављен, а цео поступак требало би да се заврши до фебруара, до када би 1.000 радника добровољно напустило фирму. За људе који имају три године до пензије, а желе да добровољно оду, постоје посебни услови који предвиђају да им се исплати износ бруто плата које би примили да остају у компанији - каже Јоксимовић за "Блиц".

Сличан став има и председник Јединственог синдиката Телекома Славољуб Кандић.

- Мислимо да је програм стимулативан и да ће се пријавити 1.000 људи за добровољан одлазак. И услови за аутсорсинг, односно прелазак у друга предузећа, којим је предвиђено да наредне јесени оде још 800 радника, добри су и верујем да ће бити заинтересованих - тврди Кандић.

Ђулибрк: Веома важно за будућност

Генерални директор Телекома Предраг Ђулибрк каже за "Блиц" да је захвалан синдикатима који су препознали значај оптимизације броја запослених у компанији.

- То је врло важно за будућност фирме која данас, нажалост, има мање од један одсто запослених млађих од 30 година. Скоро 50 процената су људи старији од 50 година. Технолошке

промене траже младе и образоване људе, чије знање ће одговорити и тржишту и времену. Нама није циљ да терамо људе из Телекома јер причамо о људима који су цео свој радни век провели овде, него да оду под добровољним и финансијски исплативим условима - каже Ђулибрк.

ФИСКАЛНИ САВЕТ О ПРЕДЛОГУ БУЏЕТА: Много у наоружање, мало у инфраструктуру, просвету и здравство

Аутор:С. Б.

Предлог буџета Србије за 2019. годину оцењен као реално планиран, али уз упозорење да се „недовољним капиталним инвестицијама поткопавају се темељи будућег већег раста и стандарда“

ПЛАН државне касе је у основи избалансиран, приходи и трошкови су добро планирани, а мањак, непуних 29 милијарди динара на нивоу опште државе - добро је изабран. Даје шансу да јавни дуг Србије са садашњих 54 одсто бруто домаћег производа падне на мало више од 51 одсто. Тако Фискални савет оцењује предлог буџета Србије за 2019. Имају, међутим, и замерке, а основна је што се недовољно улаже у путну и железничку инфраструктуру, заштиту животне средине, просвету и здравство. Тако се, кажу, поткопавају темељи будућег привредног раста, а тиме и животног стандарда грађана.

На папиру буџет предвиђа веће инвестиције, 165 милијарди у односу на овогодишњих 127 милијарди. Фискални савет, међутим, објашњава да оне не иду где треба. Уместо на инфраструктуру, троше се на наоружавање и опремање Војске и полиције - за те намене иде 46 милијарди динара.

- Србија је у последњих пет година остварила укупно 10 одсто привредног раста, а земље Централне и Источне Европе су у истом периоду забележиле раст од 20 одсто - каже Павле Петровић, председник Фискалног савета. - Проблем раста је структурне природе. Важно је да се Влада суочи са тим. Ми смо показали да је било простора да се у инфраструктуру и екологију уложи бар 200 милиона евра више. Било је могуће и веће растерећење привреде. Влада је одлучила да улаже у наоружавање и веће плате у јавном сектору. Зараде су поново паушално повећане по секторима, од седам до 12 одсто, а нису уведени платни разреди. Наставља се са штетном забраном запошљавања.

Плате у јавном сектору ће у просеку порастати девет одсто. То је скоро дупло у односу на привреду. И то се дешава две године заредом. И у овој години, упозорава Фискални савет, јавни сектор је "ојачао" девет, а приватни пет одсто.

Најављено постепено укидање штедње на платама запослених у јавним предузећима, пет одсто наредне, а преосталих пет одсто 2020, Фискални савет поздравља. У случају свих јавних предузећа, изузев "Електропривреде Србије", а главни разлог је, кажу, што финансијски извештаји ове фирме показују да они нису ни умањили плате почев од 2015. године.

СТИХИЈСКИ ОДЛАЗЕ

ФИСКАЛНИ савет упозорава да ЕПС годинама није урадила систематизацију. Из фирме запослени одлазе добровољно, без правог плана.

- Можда нико у држави не зна прецизно колико је запослених у ЕПС-у. Број се креће од 30.000 до 35.000 људи - рекао је Данко Брчеревић, главни економиста Фискалног савета. - Уз поређење са сличним системима у другим земљама, чини се да имају вишка.

Пензионерима "леже" по 3.000 динара

Аутор:Ј. Ж. С.

У петак почиње исплата једнократне помоћи за 1,7 милиона најстаријих грађана ЗА око 1,7 милиона пензионера у Србији у петак почиње исплата једнократне помоћи у износу од 3.000 динара. У складу са Закључком Владе, исплата креће на текуће рачуне корисника ПИО фонда и на шалтере испоручних пошта, а истог дана почеће и исплата на кућне адресе. Планирано је да се посао заврши за неколико дана.

Једнократну помоћ исплаћиваће, као и до сада, Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање свим пензионерима, корисницима права на привремену накнаду инвалида рада друге и треће категорије инвалидности, односно преостале радне способности и инвалидној деци корисницима права на привремену накнаду, који се закључно са 26. новембром 2018. године налазе у евиденцији ПИО фонда, односно корисницима права на привремене накнаде за новембар 2018. године.

Помоћ од 3.000 динара може да очекује, према подацима Фонда ПИО, више од 1,7 милиона људи. Њихова статистика показује да ће ову финансијску ињекцију преко текућег рачуна добити око 1,3 милиона најстаријих, док ће нешто више од 450.000 пензионера тај новац добити у готовини на руке. Трошкове поштарине и овог пута платиће Фонд ПИО, и тај трошак неће ући у поменути износ.

Ни комуналци не могу лако да попуне сва радна места

Аутор:Љ. Малешевић

Многа комунална предузећа у Србији суочавају се с недостатком радне снаге, што се нарочито види у оним која се баве градским и приградским превозом, због недостатка возача.

– Процес „прављења” једног возача аутобуса је прилично дуг – указао је секретар Удружења за комуналне делатности у Привредној комори Србије Далибор Јокнић. – Не можете чаробним штапићем да урадите преквалификацију за месец до два и имате готовог возача јер је то процес од две до три године, а посебно што постоји година старости коју возач мора да задовољи.

То је само један од проблема с којим се сусрећу комунална предузећа у Србији, чуло се на првом годишњем скупу представника комуналних делатности у Привредној комори Србије, на којем се окупило више од 130 комуналаца који покушавају да нађу решење за унапређење комуналних услуга. Циљ скупа је подизање рејтинга комуналних предузећа, која су стуб сваке локалне заједнице.

Комуналци су сложни у оцени да су комунална предузећа „кичма” сваке општине и да се проблеми, који су евидентни, морају што пре решавати јер је тешко замислити да неки град буде неколико дана без воде или одношења смећа.

– Србија има одлив радне снаге у комуналним предузећима по више фактора, пре свега због одласка младих у иностранство, а старијих у пензију, затим што због државних уредби постоји забрана запошљавања, која, шире гледано, представља проблем комуналним делатностима, а и због тога што млади избегавају да раде у комуналним предузећима – указао је Јокнић.

Просечна плата за снабдевање водом око 42.000 динара месечно

По подацима Републичког завода за статистику, просечна нето септембарска зарада запослених у предузећима за снабдевање водом и управљање отпадним водама била је 42.293 динара, што је 5.000 мање од републичке просечне плате. При том су запослени у сакупљању, пречишћавању и дистрибуцији воде имали просечну нето плату 42.942, уклањању отпадних вода 38.116, сакупљању, третману и одлагању отпада 41.666, а радници на санацији, рекултивацији и управљању отпадом 40.427 динара.

Државни секретар у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Зоран Лакићевић најавио је доношење уредбе за отпочињање комуналне делатности и формирање Комисије за лиценцирање комуналних делатности.

– Такође, пошто је Закон о комуналним делатностима у надлежности нашег министарства, предлажемо извесне измене, које су тренутно на дневном реду Скупштине, а које се односе на водоснабдевање и канализацију – рекао је Лакићевић. – Ради се и на нацрту измене и допуне Закона о гробљима и сахрањивању, који је донет још 1977. године.

Требало би да да комунални сектор од 2020. до 2025. године буде на задовољавајућем нивоу, попут европског. Приведна комора Србије, по речима директорке Сектора услуга Маје Стошковић, ради на томе да заштити интересе комуналних предузећа и да с њима има добру сарадњу.

– Удружење за комуналне делатности заступа интересе комуналних привредних друштава и предузетника и ми смо у протеклом периоду активно радили на унапређењу регулативе јер је наша улога да стварамо и креирамо добар пословни амбијент за комунална предузећа и штитимо њихове интересе пред надлежним институцијама – истакла је Маја Стошковић.

Фискални савет поново о платама у ЕПС-у

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Фискални савет реаговао је на саопштење Електропривреде Србије (ЕПС), тврдећи да ЕПС негира податке из својих извештаја.

Председник Фискалног савета Павле Петровић изјавио је јуче на конференцији за новинаре да је оправдано да се нето плате запослених у јавним предузећима Поште Србије, Телеком, Србијагас и ЕМС у 2019. повећају за пет одсто, али не и у ЕПС-у који, како је рекао, уопште није применио одлуку владе из 2014. о привременом умањењу зарада од 10 одсто.

Након те изјаве, „Електропривреда Србије“ негирала је наводе председника Фискалног савета да то предузеће није умањило зараде запослених крајем 2014. и истакло да је поштовало све мере Владе Србије и смањило зараде радника за 10 одсто у 2015. години.

У том јавном предузећу су рекли да у супротном, ЕПС не би ни могао да исплати плате, због месечне контроле Министарства финансија.

У данашњем саопштењу Фискалног савета наводи се да је просечна месечна нето зарада у „Електропривреди Србије“ у 2014. години била 79.657 динара, у 2015. години 79.979 динара, у 2016. години 81.789 динара, а у 2017. години 84.205 динара.

У саопштењу достављеном медијима, Савет наводи да је користио званичне податке из годишњих извештаја о пословању ЕПС-а.

ЕПС, дакле, није смањило нето зараде у 2015, како је налагао Закон и како су учинила друга јавна предузећа и општа држава (здравство, просвета, администрација...), а у наредним годинама наставио је да их додатно повећава, наводе у Фискалном савету.

Тврдњом из ЕПС-а да су нето зараде у том предузећу 2015. године биле 10 процената мање него у 2014, ЕПС не демантује Фискални савет, већ своје званичне извештаје који су јавно доступни на сајту Агенције за привредне регистре.

Како се наводи у саопштењу, „укидањем овог Закона у 2019, просечна нето зарада у ЕПС-у требало би да се врати на свој ниво од пре умањења, тј. на око 80.000 динара“.

Међутим, тврде у Савету, пошто предузеће 2015. није смањило нето зараде, укидање Закона искористиће се за додатно повећање просечних нето плата у ЕПС-у у 2019. на око 90.000 динара, а у 2020. на око 94.000 динара.

То значи да ће просечне нето плате у ЕПС-у бити скоро 15.000 динара веће него у 2014. години, што се не дешава у другим јавним предузећима и што Фискални савет оцењује као неоправдано, каже се у саопштењу.

Националне пензије веће за 5.000 динара месечно

Аутор:Љ. Малешевић

Влада Србије усвојила је Уредбу којом се уметницима који примају национално признање за посебан допринос у области културе месечна примања повећавају са 45.000 на 50.000 динара.

Ово признање, које се назива и “национална пензија” исплаћује се доживотно, а тренутно га прима више од 322 уметника . Национална пензија је, иначе, одмах утврђена на износ од 50.000, али је Влада Србије у фебруару 2015. године донела одлуку да се тај износ смањи на 45.000, у складу с политиком штедње која је тада спровођена. Како је сада укинут Закон о привременом смањењу пензија свим пензионерима који су у октобру 2014.године примали више од 25.000 динара, нема разлога да на снази остане претходна владина Уредба којом је признање за врхунски допринос смањено за 5.000 динара месечно.

Иначе, додела националних признања за допринос у области културе почела је 2006. године, а обустављена седам година касније – 2013. У периоду када је додељивано, ово признање добила су 503 уметника , а тренутно их је живо 322. Ово државно признање за допринос култури следи уметнику за живота, а након његове смрти нико не може да га наследи.

Ваља напоменути да се национално признање за посебан допринос у области културе погрешно назива пензијом, јер оно то није. Признање не може да буде пензија јер се право које је додељено не наслеђује и с исплатом се престаје после смрти онога коме је додељено.

Из времена Милоша Обреновића

Још је Милош Обреновић донео посебан указ заслужним појединцима, док је у СФРЈ постојала изузетна старосна пензија заслужним појединцима.

– У Чехословачкој није дозвољена акумулација обе пензије, старосне и оне за изузетне допринесе... У Русији признања могу да добију и млађи уметници у циљу даље афирмације рада, с тим да је одређено да морају да имају пребивалиште у Русији и да буду добитници одређених награда: Лењинове, Државне награде Русије, Ордена за заслуге... И Црногорци имају услов да је уметник држављанин Црне Горе, с пребивалиштем у Црној Гори, али нису толико крути када је реч о старосној доби. Ја сам против тога да се признање веже за пребивалиште, јер зашто би се рецимо Влади Величковићу, уметнику који је афирмисао српску културу у свету, ускратило признање због тога што живи у Француској – рекао је Филип Бојић, асистент на Правном факултету и додао да Црногорци, рецимо, у пропозицијама наводе да уметник треба да има најмање пет релевантних домаћих и страних награда, од тога једна да је државна награда Црне Горе.

У закону о култури који треба да буде припремљен до краја године, требало би да се утврде јасни критеријуми за доделу овог признања, уколико се држава определи за то да га и даље додељује. Садашња признања исплаћују се на основу Уредбе Владе Србије, а она је нижи правни акт од самог закона.

Почетком године у Заводу за проучавање културног развитка одржана је јавна расправа о признањима која наши заслужни уметницима добијају за врхунски допринос националној

култури. Било је речи о искуствима из региона и света, и досадашњој српској пракси доделе ових признања, која је започела 2006. када је министар културе био Војислав Брајовић, а обустављена 2013. за време министра Ивана Тасовца. Владимир Недељковић, саветник у Министарству културе, подсетио је тада на услове под којима су својевремено додељивана ова признања: да би уметник добио признање треба да је држављанин Србије (постоји идеја да се признање веже за пребивалиште), да је остварио прво на пензију и да има репрезентативан уметнички рад, односно најзначајније награде из своје области. Недељковић је приметио и да је у области позоришта и филма проблематично коју награду бодовати, јер има више награда за животно дело: Жанка Стокић, Добричин прстен, Павле Вуисић, Златни Беочуг, Стеријина награда.

Животни стандард најспорије расте у Србији и Македонији

Пише: Милош Обрадовић

Гледајући 11 земаља у региону Југоисточне и Централне Европе Србија са 16.089 долара има већи БДП по становнику (рачунато по снази куповне моћи – ППП) само од Албаније, Босне и Херцеговине и Македоније.

С друге стране животни стандард Румуна је за 60 одсто већи него у Србији, Хрвата 63 одсто, а Бугара 44 одсто. Пољаци рецимо имају БДП по становнику (ППП) скоро двоструко већи него становници Србије. Оно што је проблем је што у последњих пет година, мада то важи за целу прошлу деценију, тај јаз између земаља у региону се повећава, уместо да се смањује.

У претходних пет година (рачунајући и 2018. у којој ће Србија имати раст од 4,2 одсто, што је највећи годишњи раст у претходних 10 година) стандард грађана Србије је растао најспорије у региону, изузимајући Македонију. Наиме, према подацима из октобарског Светског економског прегледа ММФ-а, БДП по глави становника мерен паритетом куповне моћи у Србији је од 2014. до 2018. повећан за 19,2 одсто, док је у свим другим посматраним земљама он био преко 20 одсто, а само у Македонији мање од овог, 15,2 процента.

У региону је по стопама раста стандарда грађана предњачила Румунија са повећањем БДП (ППП) по становнику од 31 одсто за пет година и 46,5 одсто у последњих седам година.

Занимљиво је да су све остале земље, не рачунајући Србију и Македонију, имале кумулативни раст овог индикатора стандарда између 22 и 24 одсто у току претходних пет година.

Према анализи Фискалног савета, БДП по глави становника Србије у последњих пет година порастао је за 10 одсто, а просек региона ЦИЕ за 20 одсто. На коментаре да је разлог споријег раста Србије фискална консолидација која је трајала од краја 2014. до краја 2017. године Павле Петровић, председник Фискалног савета, објаснио је да толика разлика не може да се објасни фискалном консолидацијом коју су уосталом прошли и Румунија и балтичке земље које су се убрзо након тога вратиле на високе стопе раста.

Раст стандарда грађана претходних година доводи у питање и анализа Драгована Милићевића, директора Института за економске анализе и експертизе. Према његовој рачуници, у Србији није дошло у претходних седам година до раста потрошње и то номинално посматрано према куповној снази домаће валуте.

„Како је кумулирана инфлација у претходном седмогодишњем периоду била 24,2 одсто реални раст потрошње не постоји, постоји реални пад. Када се погледа потрошња у чврстој и међународно упоредивој валути, у еврима, ситуација је готово идентична, јер је спољна куповна

снага динара готово потпуно пратила унутрашњи губитак куповне снаге, јер је евро у 2011. вредео 101,7 динара, а у 2016. 123 динара. Јачање динара у 2017. години од 2,5 одсто у години када је инфлација била 2,4 одсто, створила је лажну слику раста потрошње у еврима уз „геџ“ од пет одсто“, објашњава он додајући да је пад потрошње егзистенцијалних добара од 2011. до 2017. око милијарду евра, мерено ценама из 2011. године. Ипак рачунајући и потрошњу транспорта, комуникација, становања и здравља укупан раст потрошње за последњих седам година износио је нешто мање од пет одсто у динарима, односно 8,8 одсто у еврима. Такође у овом периоду смањене су потрошене количине већине животних намирница. Овде треба урачунати и податак да је за последњих седам година смањен број становника за скоро пола милиона, напомиње Милићевић, што је значајно утицало на смањење потрошње.

Корекција БДП-а

Републички завод за статистику је за данас најавио објављивање прерачунатих номиналних бруто домаћих производа од 2005. године наовамо након што је урадио корекцију БДП-а за претходне године у којим је повећан износ бруто домаћег производа.

Штрајкови се не воде сваких пет дана

Пише: В. А.

У штрајку упозорења данас је учествовало око 500 школа, чланица Уније синдиката просветних радника, од укупно 760. У 138 образовних установа се није штрајковало, изјавио је за Данас Владимир Аџић, члан Уније.

Одзив чланица Синдиката образовања Србије (СОС) је био половичан, јер су се позиву на штрајк одазвали запослени у 325 школа, од 620 колико има тај синдикат. Министарство просвете се није оглашавало са подацима о броју школа у којима није било првог часа.

Председница СОС Валентина Илић демантовала је изјаву бившег председника тог синдиката Бранислава Павловића, који је за Данас рекао да је раније најављена повишица од 14 одсто била планирана само за професоре са седмим степеном стручности.

– Министри просвете и финансија су у медијима и на састанцима са синдикатима изјављивали да ће сви запослени у просвети добити повишицу плата од 14,6 одсто, као и да ће повећање за просветне раднике бити веће него за остале делатности. Овде се ради о изневереним договорима и обећањима која су дали најодговорнији министри у Влади и због којих су репрезентативни синдикати у образовању организовали штрајк упозорења – истиче Илић.

Поводом Павловићеве оцене да би наступ синдиката образовања био успешнији да су сарађивали са синдикатима здравства, Илић је поручила да те сарадње није било ни у претходном периоду.

У Независном синдикату просветних радника Војводине (НСПРВ), који је члан Синдиката радника у просвети Србије, сматрају да просветни радници итекако имају разлога за штрајкове и протесте, али не на овакав начин.

„Овакви штрајкови, организовани на брзину, не дају никакав резултат. На овај начин ће једино „лидери“, без трунке самокритике и личне одговорности, кривицу за неуспех пребацити на државу и на чланство које није спремно да их следи. Свесно или несвесно, ови појединци, додатно уништавају и ово што је од синдиката преостало. Најгоре што се сада може десити јесте да чланови почну да напуштају синдикате уместо да их поправљају или мењају“, наводи се у саопштењу НСПРВ.

Они питају „шта значи штрајк упозорења после штрајкова који су обележили претходна три месеца“ и „шта значи захтев за веће издвајање када је буџет већ у Скупштини Србије“.

„Време је да научимо да се штрајкови не воде сваких пет дана већ само онда када су припремљени. Начин на који сада синдикати делују довешће само до њиховог урушавања, што је уједно и циљ власти“, поручују из НСПРВ.

Приватизација и штрајк

Пише: Иван Златић

Дезинтеграција некадашњег југословенског грађевинског гиганта „КМГ Трудбеник“ почела је крајем деведесетих година, поделом на више посебних правних лица која су функционисала као зависна предузећа „КМГ Трудбеника“.

Иако им позадина ове „реорганизације“ није била сасвим јасна, питања која је штрајкачки одбор постављао руководству сведоче о непогрешивом класним инстинкту, о храбрости радника да се супротставе владајућим кадровима, али и о недовољном самопоуздању да одбаце владајућу парадигму либерализације. Подела „Трудбеника“ имаће далекосежне малигне последице у приватизацији, не само зато што је ослабила солидарност и свест радника о заједничком интересу, већ и зато што је створила правну форму за превару у приватизацији.

Део од преосталих 2200 радника ступа у штрајк на јесен 2001. године, захтевајући да се упосле производни капацитети предузећа и исплате примања радницима. Након што су механизацијом блокирали Панчевачки пут и изазвали колапс саобраћаја, представници „Трудбеника“ одлазе у Владу на преговоре. Обећани су нови послови и обезбеђен социјални програм за 1600 радника; део одлази на биро, део у пензију, а „КМГ Трудбеник“ улази у процес реструктурирања.

Влада Србије је 2001. године фактички национализовала сва друштвена предузећа и основала Агенцију за приватизацију, којој је поверила све послове везане за припрему приватизације, продају, контролу извршења обавеза купца и евентуални раскид уговора уколико купац не изврши преузете обавезе. Руководиоцима друштвених предузећа забрањено је да предузимају било какве кораке који би ометали процес приватизације, а за сваку иоле важнију одлуку морали су да траже сагласност Агенције.

Предузећа у саставу „КМГ Трудбеника“ су марта 2008. године „приватизована“ тако што их је продао „КМГ Трудбеник“, не по Закону о приватизацији, већ по Закону о облигационим односима. Другим речима, зависна предузећа (некадашњи погони) „КМГ Трудбеника“ нису приватизована, већ су продата као ствари, заједно са радницима.

Иако „КМГ Трудбеник“ није смео самостално да доноси било какве озбиљне пословне одлуке, а камоли да прода сву имовину и раднике својих зависних предузећа, иако је процес приватизације био у искључивој надлежности Агенције за приватизацију, у уговору о продаји својих зависних предузећа „КМГ Трудбеник“ се наводи као „продавац“. Уговор је потписала Агенција за приватизацију као „пуномоћник продавца“, а новац од продаје уплаћен је на њен рачун.

Последице ове мимикрије биће катастрофалне за „Трудбеник градњу“ и њене раднике, као и за хиљаде других радника у Србији чија су предузећа продата на овај преваран начин, заобилажењем Закона о приватизацији.

Синдикат „Независност“ „Трудбеник градње“ убрзо након продаје схватио је да купац, грађевинско предузеће „Монтера“, полако али сигурно гаси „Трудбеник градњу“. Дрastiчним смањењем обима послова и отпуштањем радника „Монтера“ је прекршила одредбе Закона о приватизацији које је обавезују на одржавање континуитета пословања, тако да синдикат августа 2009. године ступа у штрајк и истовремено захтева од Агенције за приватизацију раскид уговора о купопродаји „Трудбеник градње“.

Већина синдиката у Србији је током процеса приватизације едуковала своје активисте о правима радника у процесу приватизације и могућностима да се одбране уколико купац крши закон и уговор. Кроз такву едукацију у оквиру УГС „Независност“ прошли су и синдикални руководиоци у „Трудбеник градњи“. Према свему што су знали, очекивали су да ће Агенција једноставно утврдити очигледна кршења уговора Закона о приватизацији и веровали да ће штрајк само убрзати неминовно – раскид уговора са несавесним купцем.

Међутим, на састанку у Агенцији за приватизацију сазнали су да је купопродајни уговор тако састављен да Агенција „није надлежна“ ни за контролу извршења обавеза, нити за раскид уговора, већ да уговор може раскинути само „КМГ Трудбеник“ у судском спору који може трајати годинама. Огорчени због преваре, штрајкачи ступају у уличне протесте. Менаџмент „Трудбеник градње“ реагује тако што свим штрајкачима даје отказе. Судски спорови за враћање на посао нису окончани до данашњег дана.

Под притиском свакодневних протеста отпуштених радника „Трудбеник градње“, али и Владиног Савета за борбу против корупције који је подржао радничке захтеве, Агенција за приватизацију прихвата да, као „пуномоћник“ „КМГ Трудбеника“ ипак спроведе контролу извршења купопродајног уговора.

Контрола је утврдила да су кршења уговора чак и гора од онога што су радници знали на почетку штрајка. Ипак, Агенција одбија да на основу утврђених чињеница раскине уговор, већ шаље извештај о контроли „КМГ Трудбенику“. Директор „КМГ Трудбеника“ покрене судски спор против „Монтере“, али отпуштени радници настављају уличне протесте све до маја 2010. године, захтевајући да Агенција примени Закон о приватизацији и раскине уговор одмах, да би се спасило што се још спасити могло од „Трудбеник градње“ и од радних места.

Уместо да натера Агенцију да поштује закон, Влада Србије предлаже радницима да им исплати 300 евра по години стажа, у замену за одустајање од протеста. Испорпљени свакодневним деветомесечним протестима, радници прихватају ултиматум Владе и узимају отпремнине, надајући се да ће судски спор који је „КМГ Трудбеник“ покренуо против „Монтере“ можда ипак довести до трајног решења – опстанка „Трудбеник градње“ и повратка на посао. Какву-такву наду полагали су и у кривичне пријаве које су поднели Тужилаштву за организовани криминал против одговорних у Агенцији за приватизацију.

Новембра 2013. године суд је правоснажно утврдио да је „Монтера“ прекршила уговор о купопродаји „Трудбеник градње“. Ова пресуда је бившим радницима донела само „моралну сатисфакцију“, јер је „Трудбеник градња“ још јула 2011. године отишла под стечај.

У међувремену, за продају „Трудбеник градње“ заинтересовао се и Европски парламент, посредством Савета за борбу против корупције који је сврстао овај случај међу илустративне примере корупције у приватизацији. Јануара 2011. године Европски парламент донео је резолуцију о приступању Србије Европској унији у којој је од власти у Београду затражио решавање спорних случајева на које је указао Савет за борбу против корупције.

Стечај „Трудбеник градње“ свега неколико месеци након резолуције јасно је показао свим радницима у Србији чему могу да се надају од владавине права – можда ће понеки функционер или несавесни купац једног лепог дана и завршити иза решетака, али то неће имати никакав ефекат на судбину опљачканих предузећа, радника и њихових породица.

Тачније, неће имати никакав позитиван ефекат.

Опљачкани нису добили никакво обештећење, чак ни у стечајном поступку. Милионска потраживања која имају према „Трудбеник градњи“, „КМГ Трудбенику“ и „Монтери“ тешко да ће икада наплатити. Истовремено, многи од ових фиктивних „милионера“ живе под свакодневном претњом да их извршитељи избаце на улицу из јединог дома.

Септембра 2014. године Тужилаштво за организовани криминал напokon је одговорило на кривичне пријаве бивших радника „Трудбеник градње“. Тужилаштво је утврдило „да је поступак продаје како је обављен у случају ‘Трудбеник градње’ уобичајен и да је Агенција за приватизацију на тај начин поступала у свим поступцима продаје предузећа која се налазе у процесу реструктурирања, а што се види из дописа у којем је наведено у којим је још предузећима поступано на идентичан начин, па се стога не може говорити о непоштовању закона од стране радника Агенција за приватизацију“.

Да парафразирамо стару изреку – ако опљачкаш једно предузеће то је кршење закона, ако опљачкаш сва предузећа то се зове приватизација.

Трудбеник

Одлуком Савезне владе формира се крајем 1945. године „Обнова“, прво савезно грађевинско предузеће за изградњу крупних објеката. У том предузећу развијају се четири сектора: за грађење индустријских објеката, за грађење обнору мостова, за изградњу саобраћајница и за изградњу хидроелектрана.

Први петогодишњи план поставио је крупне задатке који нису имали за циљ само да врате земљу у стање пре ратних разарања, већ и да знатно подигну ниво развоја. Тако крупне подухвате нису могле остварити уситњене и технички заостале организације какве су карактерисале привреду Краљевине Југославије. Зато се оснивају крупна грађевинска предузећа.

Почетком 1947. године, Савезна влада доноси одлуку да расформира „Обнову“ и да се уместо ње формирају четири савезна грађевинска предузећа: „Хидроградња“ – за грађење хидроелектрана, „Пионир“ – за изградњу мостова, „Аутопут“ за изградњу путева и „Трудбеник“ за изградњу индустријских објеката.

На основу те одлуке 1. априла 1947. године почео је да послује „Трудбеник“. Његова прва градилишта су „Серво Михаљ“ у Зрењанину, Фабрика каблова у Светозареву, Фабрика уља у Обреновцу и Институт за нуклеарну физику у Винчи.

Колектив

Година 1951. представља прекретницу у развоју колектива. Ојачан технички и кадровски, предузеће прихвата нове обавезе и за њих се припрема стварањем нове организације. Те године се Трудбенику припајају „Бетоњерка“ у Нишу, „Космај“ у Београду и „Мирко Томић“ у Сталаћу. Тако се формира „Трудбеник“ као Комбинат за монтажно грађење. Нешто је касније формиран је и сопствени занатски погон. Следеће године Комбинату се припаја стругара „Макиш“, а 1953. почиње изградња погона „Дурисол“. „Трудбеник“ 1952. године први пут излази на међународно тржиште. Прво радничко одмаралиште у Оребићу отвара се 1951. године. Средином 50-тих „Трудбеник“ у својим погонима и на градилиштима запошљава око 7.500 радника и располаже са 530 грађевинских машина. Међутим, брз раст предузећа носио је и своје потешкоће. Недостатак искуства у руковођењу великим колективима и географска удаљеност између појединих погона условили су пад у обављању радних задатака. Следе смене у руководству и осипање кадрова. Након кризног периода „Трудбеник“ је консолидовао капацитете, сви погони осим „Мирка Томића“ издвојени су из предузећа, а постепено се оснивају нови погони.

Некад градитељи домова, а данас бескућници на мети извршитеља

Пише: К. Р.

Након што су изгубили предузеће у коме су радили годинама и деценијама, радници и раднице „Трудбеника“ ступили су у штрајк. Међутим, не само да правда није задовољена, већ им је ускоро запретило и исељење из њихових домова.

Некада градитељи домова, сада су постали бескућници. Извршитељи и полиција су избацивали људе на улицу, некада и без најаве. На удару се наша зграда „Трудбеника“ на Новом Београду у блоку 70, као и насеља у Крњачи и на Звездари. Исељењима су се супротставиле солидарне комшије и грађани. Многа исељења су успешно одложена и захваљујући томе многи од ових људи и даље имају кров над главом.

Међутим, живот у несигурности је изузетно стресан, а радници/е „Трудбеника“ живе тако годинама. Због њиховог нелегалног статуса у насељу и „коришћења туђе имовине“ гомилају се судске казне а новац извлачи са њихових рачуна.

Последње исељење заказано за 14. август 2018. године одложено је – у одбрани је учествовало преко 100 људи окупљених око Здружене акције Кров над главом. Током непреспаваних ноћи и разговора са радницима о историји њиховог предузећа родила се идеја о Радничком музеју

„Трудбеник“. Након више месеци напорног рада идеја је остварена, те су део историје овог гиганта и историја борбе његових радника и радница сачувани од заорава.

Даља судбина Стакларе зависи од одлука менаџмента

Аутори: З. Радовановић - М. Н. Стевановић

Привредни суд у Крагујевцу одлучио је да обустави претходни стечајни поступак у Српској фабрици стакла, након што је фирма Вексилум Балкан из Чачка, која је тврдила да је откупила дугове параћинске стакларе, из јавности непознатих разлога, повукла предлог за покретање стечаја.

Председник Привредног суда у Крагујевцу Бранислав Јововић рекао је за Данас да је предлагач, Вексилум Балкан 23. новембра обавестио суд о повлачењу иницијативе за покретање стечаја у параћинској фабрици, што је суд прихватио и донео решење о обустављању претходног стечајног поступка. У претходном стечајном поступку требало је, према његовим речима, да се испита постојање разлога за стечај над стакларом. Решење о обустави претходног стечајног поступка биће правноснажно, наводи наш саговорник, осам дана од дана пријема.

– Фабрика је сада препуштена сама себи, и њена даља судбина зависи од планова власника и менаџмента. Они ће одлучити да ли ће неки или, пак, сви радници који су у међувремену остали без посла да буду враћени на своја некадашња радна места – каже Јововић, напомињући да му није познато због чега је фирма Вексилум Балкан повукла предлог за покретање стечаја у фабрици стакла.

Иначе, Вексилум Балкан је ћерка-фирма аустријског Вексилума, основана у Србији непуна три месеца пре подношења захтева за стечај стакларе. Тврдила је да основ за то представља откуп 47 милиона евра дуга параћинске стакларе. Према непотврђеним информацијама, иза Вексилума стоји контроверзни бугарски бизнисмен Цветан Василев, он сада живи у Србији и чека на одлуку нашег правосуђа о изручењу Бугарској по Интерполовој потерници. Василев је био повезан и са Првом корпоративном банком из Бугарске и Глас индустри, који су купили стаклару у првој приватизацији, а и са такође бугарским Рубином који се појављује у другој приватизацији. Иако се сматрало да је Василев власник, за то нема потврде у бугарским регистрима, а једина званична веза је то што је у Првој корпоративној банци био саветник. И банка и две фирме преко којих је купљена стаклара, отишли су у стечај, а та судбина била је намењена и параћинској фабрици. Најпре је Вексилум Балкан 18. априла прошле године поднео захтев за отварање стечаја над стакларом, затим је 4. маја отворен предстечајни поступак, који је укинут у другостепеном поступку, а предмет се још једном „прошетао“ између привредног и Привредног апелационог суда. У предстечајном поступку одржано је и неколико рочишта.

Вучић: Србија у трећем кварталу достигла највишу стопу запослености

Пише: ФоНет

Председник Србије Александар Вучић изјавио је данас на отварању фабрике Ессех Еуропа у Зрењанину да је, према најновијим подацима, Србија у трећем кварталу достигла највишу стопу запослености и најнижу стопу незапослености у савременој историји.

Вучић је рекао да ће званични подаци бити објављени у наредним данима.

„То нас још више обавезује да чувамо мир и стабилност своје земље“, рекао је Вучић.

Он је рекао да ће фабрика Ессех из Јужне Кореје у Зрењанину запослити 162 особе, а да ће њихове просечне нето плате износити око 90.000 динара и да је то „драматично изнад просека Србије“.

Вучић је додао да је Влада Србије у ту инвестицију уложила 1,6 милиона евра, а да је укупана инвестиција око 30 милиона евра.

Он је навео и да ће извоз те фабрике бити између 132 и 150 милиона евра, као и да ће на тај начин допринети укупном извозу Србије.

Вучић је позвао привреднике из Кореје да и даље улажу у Србију.

Запослени у потрази за новим послом

Пише: Данас Онлине

Током недавно одржаног регионалног онлине сајма запошљавања „Виртуални дани каријера и знања 2018“ спроведено је велико истраживање тржишта рада међу посетиоцима сајма. У овом истраживању учествовало је преко 1300 испитаника из наше земље.

Када су у питању незапослене особе које траже посао најбитнији критеријуми при избору компаније за коју ће радити је новац, односно висина примања и сигурност радног места. Код запослених особа које желе да мењају фирму, најбитнији критеријум су међуљудски односи, а одмах уз њих и признање за обављени рад, док је плата на трећем месту.

Незапослени послове траже преко специјализованих сајтова за запошљавање

Већини незапослених испитаника (61%) није битно да ли ће запослење наћи у струци за коју су обучени, или ван ње, а пресудан критеријум приликом избора радног места им је новац, односно висина примања. Исто тако, битније ставке су им и радно време, сигурност посла, као и могућност професионалног усавршавања и напредовања.

Сматрају и да су за добијање посла подједнако важни знања и вештине које поседују, као и радно искуство, а потом долазе срећа, препорука, веза и формално образовање.

Преко 75% испитаника је спремно на волонтирање код одређеног послодавца, уколико би постојала могућност сталног запослења. Њих 40% би било спремно да волонтира до месец дана, 25 % до три месеца, док се са друге стране 24% изјаснило да није спреман на овај корак.

Највећи број незапослених испитаника су истакли да по завршетку школовања нису успели да нађу први посао (26%), док нешто више од петине истиче да су радили на одређено, али да им је истекао уговор, који након тога није продужен. Највише траже послове преко специјализованих сајтова за запошљавање, затим преко породице и пријатеља и друштвених мрежа.

Чак 76% запослених планира да мења посао у наредних 12 месеци

Највећи број запослених испитаника који су попунили истраживање, њих 50%, раде у приватним компанијама претежно у домаћем власништву, 28% раде код страних приватника, док су остали компанијама у претежно државном власништву, односно државним или страним институцијама.

Више од две трећине, тачније 76% испитаника који имају посао, истакло је да планирају да га промене у наредних годину дана, 14% би то учинило само ако буду присиљени, док остатак не размишља о промени посла. Више од половине испитаних не очекују повишицу или напредовање до краја ове године, а мање од 10% је ово остварило током ове године. Сваки четврти испитаник се плаши за своје радно место, али већина њих (65%) нема ову бојазан и радно место сматрају стабилним.

Када је у питању тип власништва компаније за коју би волели да раде, највећи број испитаника (36%) се изјаснило да би то била компанија у страном власништву, сваки пети испитаник би најрадије волео да има своју фирму, док би свега 19% испитаних радило у државним фирмама. Најважнији критеријуми на радном месту су им међуљудски односи (32%), новац, односно висина примања, се ове године нашао на другом месту са 25% ,а на трећем признање за обављен рад (21%).

Кључним ставкама, слично као и незапослени, приликом добијања посла, сматрају радно искуство, знања и вештине, и везу.

Млади испитаници, који се још школују, имају сличне критеријуме као запослени, када су у питању најважније ставке на радном месту. На првом месту су им међуљудски односи (39%), динамичност посла је на другом месту (19%), а потом следе и висина примања и признање за обављени рад.

Знања и вештине, искуство, формално образовање и везу сматрају пресудним критеријумима за добијање посла, а најбољи период за тражење посла им је одмах након завршетка школовања. Скоро 60% испитаника је нагласило да имају неке идеје шта би желели да раде по завршетку школовања, али да нису 100 посто сигурни, док 34% тачно зна шта би желели да раде.

Своје трошкове у току школовања најчешће подмирују новцем који добијају од родитеља или других чланова породице, а оно што је битно истаћи је и да нешто више од 40% испитаника ради хонорарне послове како би „појачали“ џепарац.

Продат београдски Институт Гоша

Пише: Данас Онлине

Београдски Институт Гоша продат је Миленијум тиму за по почетној цени од 970.125 евра, објавило је Министарство привреде.

Институт се бави научноистраживачким и развојним пословима у области природних и техничко-технолошких наука и био је у стопроцентном власништву државе.

Миленијум тим из Београда, чија је делатност инжењеринг, производња и услуге, једини је доставио понуду на тендеру.

Претходни тендер за продају Института Гоша, објављен новембра прошле године, био је неуспешан јер није стигла ниједна пријава.

Пензионери: Вредност пензија никад мања него данас

Аутор: [Н1 Београд](#)

Дуг државе према пензионериома је катастрофалан, рекао је Милош Грабунџија из Синдиката пензионера Србије "Независност". Миша Радовић из Удружења синдиката пензионера оцењује да је вредност пензија никад мања него данас, а не – никад већа.

Суд за људска права у Стразбуру, прихватио је представку Синдиката пензионера Србије "Независност" који су се због Закона о привременом уређивању начина исплате пензија жалили тој институцији. Миша Радовић из Удружења синдиката пензионера каже да и они имају исти циљ као у Синдикату "Независност", али да ни после пет година нису добили одговор од Уставног суда на тужбу коју су поднели.

Радовић каже да је одбацивање њихове инцијативе "дискриминација" и "бахато понашање". "Имате Закон који не дозвољава да се жалите, све оно што су биле цивилизацијске тековине тим законом је доведено у питање. Улазимо у пету годину, а немамо одговор од уставног суда, дошли смо до ситуације да немамо правни систем како треба, увели смо 'неправо' у овој земљи", додаје.

Радовић је рекао да је Уставни суд оборио правни систем, а кад "немате правни систем, земља живи у анархичном систему".

Грабунција оцењује да је дуг државе према пензионерима катастрофалан и да је укупни "салдо 700.000 оштећених".

Он каже да земља која хоће да се опорави економски треба да има план опоравка, инвестиција, у којем ће учествовати цела нација, а не само једна група око власти.

Једнократна помоћ пензионерима од 3.000 динара је социјална помоћ, каже Радовић.

"Ту влада признаје да су пензионери у стању социјалних потреба", казао је он и поставио питање из ког фонда ће бити издвојен тај новац.

Што се тиче висине пензија, њихова вредност је никад мања него сада, а не никад веће, додао је.

"То није прави економски приступ ономе што желе да објасне", закључио је он.

Говорећи о феномену пензионера који се враћају на тржиште рада, Грабунција каже да не постоје тачни подаци о томе колико њих тачно има, али да многи од њих раде на црно.

"У ноћним, вечерњим часовима, као чувари, или у неким агенцијама, као књиговође, не би ли добили динар више.. за лекове или друге потребе", рекао је.

Румунски министар предлаже да се рад на Западу ограничи на пет година

Аутор:[Н1 Београд](#)

Румунски министар финансија Еуген Теодоровичи нашао се на удару критика због предлога да се ограничи период за рад Румуна и других грађана ЕУ у иностранству.

Теодоровичи је ове недеље предложио ограничење од пет година, наводећи да би то могло да заустави процес богаћења западне европе на рачун сиромашнијег истока.

Како је образложио, "ако неко оде да ради у Немачку" и добије дозволу за рад, "мало је вероватно" да ће се та особа икада вратити у Румунију или, на пример, Хрватску.

Критичари оцењују да такав предлог подсећа на период комунизма, када је путовање у иностранство било строго ограничено.

и румунски министар здравља у уторак је позвао младе лекаре да остају у земљи. румунске власти саопштиле су да више од три милиона румуна ради у иностранству.

Јавни дуг Србије 55,9 одсто БДП-а

Аутор:[Бета](#)

Јавни дуг Србије је на крају септембра ове године износио је око 23,95 милијарди евра, што је 55,9 одсто бруто домаћег производа (БДП), објавило је Министарство финансије. Јавни дуг Србије је на крају 2017. био 23,2 милијарде евра, што је износило 61,5 одсто БДП-а.

У децембру 2016. године јавни дуг био је око 24,8 милијарди евра, односно 71,9 одсто БДП-а.

На крају 2015. године јавни дуг је такође износио око 24,8 милијарде евра, односно 74,7 одсто БДП-а у тој години.

Јавни дуг Србије је на крају 2014. године износио 22,76 милијарди евра, односно 70,4 одсто БДП-а, док је на крају 2013. године био 20,14 милијарди евра, са учешћем од 59,6 одсто у БДП-у.

Крајем 2000. године јавни дуг Србије је био 14,17 милијарди евра или 201,2 одсто БДП-а, а најнижи износ јавног дуга био је 2008. године када је износио 8,78 милијарди евра или 28,3 одсто БДП-а.

Законом о буџетском систему учешће јавног дуга у БДП-у ограничено је на 45 одсто.

Фијат и Железара и даље највећи извозници

Вредност извоза 15 највећих извозника у Србији у првих девет месеци ове године била је 3,7 милијарди евра, а највећи извозници су Фијат Крајслер аутомобили (ФЦА) Србија, чији је извоз био 654,7 милиона евра и ХБИС група, власник смедеревске Железаре, са извозом од 638,3 милиона евра, објавило је Министарство финансија.

Нафтна индустрија Србије је на трећем месту са извозом од 398,2 милиона евра, следи Тигар тајерс из Пирота са извозом од 333 милиона евра.

На списку су и Роберт Бош из Београда са извозом 205,8 милиона евра, Петрохемија из Панчева са 181,7 милиона евра, Тетра пак из Београда са 171,8 милиона евра, Грундфос из Индије са 169,5 милиона евра, РТБ Бор са 149,8 милиона евра и Јура корпорација из Раче са 147,2 милиона евра.

На том списку су Хемофарм из Вршца са 144,7 милиона евра, Леони из Прокупља са 141,4 милиона евра извоза, Хенкел са 138,9 милиона евра, Горење са 126 милиона евра и Викторија група са извозом од 107,8 милиона евра.

Суфицит у буџету 49,3 милијарде динара

Суфицит буџета Србије на крају септембра ове године износио је 49,3 милијарде динара јер су приходи били 873,7 милијарде, а расходи 824,5 милијарде, објавило је Министарство финансија. У септембру је остварен суфицит буџета од 12,5 милијарди динара.

Наплата прихода у септембру износила је 102,9 милијарди, од чега су порески приходи били 93 милијарде динара. Највећи део пореских прихода односи се на уплату ПДВ у износу од 54,3 милијарде и акциза у износу од 22,7 милијарде динара.

Наплата непореских прихода износила је 9,6 милијарди динара, а прилив донација је био 300 милиона динара.

У септембру су расходи републиког буџета били 90,5 милијарди динара. Трошкови за запослене износили су 21,3 милијарде динара, а трансфери организацијама обавезг социјалног осигурања (фонд ПИО, РФЗО, НСЗ, фонд СОВО) 19 милијарди динара.

На нивоу опште државе у периоду јануар-септембар остварен је фискални суфицит у износу од 54,3 милијарде динара (1,5 БДП) и примарни фискални суфицит у износу од 148,7 милијарди динара (4,1 одсто БДП).

Према годишњем плану извршења буџета опште државе, за тај период планиран је фискални дефицит у износу од 14,6 милијарди динара, што значи да је остварени резултат бољи за 68,9 милијарди динара, навело је Министарство финансија.

Радник пао на градилишту моста код Остружнице, лекари се боре за његов живот

Аутор: [Н1 Београд](#)

Радник Грађевинског предузећа “Николић” тешко је повређен на градилишту моста преко Саве код Остружнице, и лекари Ургентног центра тренутно се боре за његов живот, саопштено је из ПUTEВА Србије.

Радник је под непознатим околностима, данас око 10.40 часова, пао са радне платформе, са висине око 14 метара на земљу, саопштено је из ПУИТЕВА Србије.

Он је у тешком стању са крварењем из предела главе, захваљујући напорима радника са градилишта и Хитне помоћи, жив превезен у Ургентни центар где се медицинско особље тренутно бори за његов живот.

Путеви Србије наводе и да извођач радова није најавио нити је планирао радне активности за данашњи дан, у којима би се користила радна платформа.

О разлозима подизања платформе од стране наведеног радника није могуће дати претпоставке и то ће бити предмет даље процедуре и прикупљања информација надлежних институција, поручује се у саопштењу ПUTEВА Србије.

"Зараде се повећавају само 12%, требало би још 20%"

Извор: Бета

Београд -- Војни синдикат Србије оценио је да буџет војске за наредну годину "додатно урушава положај њених припадника и пуни џепове трговаца оружјем".

Овај синдикат је објавио у саопштењу да Влада и Министарство одбране нису одговорили на његов захтев да у буџету одреде новчана средства за топли оброк и регрес, а, према информацијама до којих су дошли, зараде се повећавају само за око 3,2 милијарде, што је 12 одсто.

Да бисмо достигли законски минимум потребно је још око 20 одсто, наведено је у саопштењу. Синдикат је закључио да министарство одбране "апсолутно ништа не чини да се стање у војсци поправи, већ је додатно уништава".

"Међутим, капитални издаци за машине и опрему Војске Србије повећавају се за око 20,4 милијарде. Прошле године за ту намену било је одобрено 14,7 милијарди", наглашено је у саопштењу.

РТВ РАДИО
ТЕЛЕВИЗИЈА
ВОЈВОДИНЕ

Сомбор: Како до бољег положаја радника?

Извор:РТВ

Повећати број чланова синдиката и ојачати регионална повереништва - то је данас изазов за синдикат, речено је на семинару - Јачање капацитета чланова синдиката у социјалном дијалогу на локалном нивоу, који је УГС Независност организовао у Сомбору.

Слике радника на протестима. Тако је било некада, а данас су синдикални протести реткост. Значи ли то да су радници уморни од борбе, а синдикати изгубили подршку?

"Јесу синдикати су кроз све ове године изгубили доста снаге. Дугогодишња борба исцрпљује. Практично окружење које држава ствара у смислу закона не иде на руку синдикалној борби, напротив све је теже остваривати своја права, јер капитал не познаје причу из социјализма. Профит је искључиви водич кроз пословање и тиме се послодавци данас искључиво руководе", каже дугогодишњи синдикални борац Зоран Грбић, члан Синдиката Независност Сомбор. Прековремени рад без ограничења и плаћања само један од начин кршења права запослених.

"Данас дефинитивно имамо прековремени рад који траје неограничено, злоупотребу института привремених и повремених послова. Имамо случај једне стране мултинационалне компаније која тренутно има више ангажованих на привременим и повременим пословима него стално запослених", каже Драгица Мишљеновић УГС Независност.

За последњих 27 година биле су само три године за које се може рећи да се десио неки помак у социјалном положају запослених, каже председник УГС Независност Зоран Стојиљковић.

"Готово 70 посто људи ради испод просечне зараде која је 50.000, а просечна потрошачка корпа за трочлану породицу је 72.000. Изгледа да је грађанима и грађанкама Србије практично убијена свест о успешности протеста и на најниже могуће гране је пала међусобна солидарност.

А када немате солидарности и поверења тешко је организовати штрајкове", каже Стојиљковић.

Од укупног броја запослених који заснивају радни однос тек сваки седми прима се на неодређено време. А та несигурност, осим зараде, један је од разлога што млади људи виде своју будућност у иностранству.